

20 Αυγούστου, 1992

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 699/90, 704/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και εφαρμογή τους έργο της Ε.Δ.Υ. — Πεδίο επεμβάσεως του Δικαστηρίου — Νομολογία.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο 5
Συμφέρον — Έλλειψη — Υπάλληλος που δεν κατέχει τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης δεν έχει άμεσο ενεστώς έννομο συμφέρον να προσβάλει την προαγωγή.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι 10
ακυρώσεως — Προκατάληψη — Το βάρος αποδείξεως σε αυτόν που την επικαλείται — Τί συνιστά απόδειξη — Δεν μπορούν να προβληθούν στοιχεία που δεν ήταν ενώπιον του κρίσιμου οργάνου.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Νομοθετικό 15
πλαίσιο των τριών καθιερωμένων κριτηρίων — Τρόπος συνεκτίμησης και βαρύτητα κατά τη νομολογία — Ο κανόνας για τις εμπιστευτικές εκθέσεις — Βαρύτητα και λειτουργία των συστάσεων του Προϊσταμένου του Τμήματος — Νομοθετικό 20
έρεισμα και κρισιμότητα της αρχαιότητας — Προηγούμενη απομακρυσμένη αρχαιότητα — Αρχαιότητα λόγω ηλικίας.

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 123 — Οι διατάξεις 25
του, και ειδικά αυτή της παραγράφου 1, ανενεργές γιατί εξέλεπε ο

σκοπός της περιλήψεώς τους στο Σύνταγμα εν όψει των επικρατουσών από το 1963 συνθηκών, συμπεριλαμβανομένης και της αποχώρησης των Τούρκων δημοσίων υπαλλήλων από τη Δημόσια Υπηρεσία.

5

Οι αιτητές προσέβαλαν, με τις συναφείς προσφυγές τους, την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη μόνιμη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α', Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών. Ένας από τους λόγους ακυρώσεως ήταν ο ισχυρισμός

10

ότι, ο εκ των αιτητών Τούρκος όφειλε να επιλεγεί κατά προτίμηση των υπολοίπων, δυνάμει του Άρθρου 123 του Συντάγματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

15

1. Η ερμηνεία και εφαρμογή ενός Σχεδίου Υπηρεσίας είναι έργο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, όταν πρόκειται για διορισμούς και προαγωγές από αυτή, και το Δικαστήριο επεμβαίνει, μόνο αν η ερμηνεία και η εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν ήταν λογικά επιτρεπτή ή όταν το διορίζον όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας.

20

Η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια να ερμηνεύσει και εφαρμόσει το συγκεκριμένο Σχέδιο Υπηρεσίας και αποφάσισε ότι ο πρώτος αιτητής δεν πληροί την απαίτηση για "επιστημονικές δημοσιεύσεις. Τούτο ήταν εύλογο, γιατί οι επιστημονικές δημοσιεύσεις, τις οποίες τώρα επικαλείται στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος του αιτητή, έγιναν το 1975, κατά τη διάρκεια των πτυχιακών του σπουδών, και αποτελούσαν μέρος της Πανεπιστημιακής εργασίας του αιτητή για απόκτηση του πρώτου Πανεπιστημιακού διπλώματος. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας θεωρώντας ότι αυτές δεν εμπίπτουν στις πρόνοιες της παραγράφου (2) του Σχεδίου Υπηρεσίας, που πρέπει να διαβαστεί ως σύνολο.

25

30

35

2. Το παράτονο του αιτητή ότι υπάρχει άνιση μεταχείριση σε σχέση με άλλο υποψήφιο, ο οποίος, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ενδιαφερόμενο μέρος γιατί δεν προήχθηκε, δεν ευσταθεί. Οι επιστημονικές μελέτες του άλλου υποψηφίου ήταν εντελώς διαφορετικής φύσης. Δεν ήταν μέρος της εργασίας του για απόκτηση πρώτου Πανεπιστημιακού

40

διπλώματος, αλλά έγιναν μετά από έρευνα κατά τη διάρκεια μεταπτυχιακών σπουδών και ήταν το πόρισμα της έρευνας αυτής.

3. Είναι σαφές ότι η Επιτροπή προέβη η ίδια στη δέουσα έρευνα του θέματος των προσόντων του πρώτου αιτητή και η απόφασή της ήταν εύλογη και πλήρως αιτιολογημένη. Ορθά αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν πληρούσε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Υπάλληλος δε που δεν κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης δεν έχει άμεσο, ενεστώς, έννομο συμφέρον να προσβάλει την προαγωγή. 5 10

4. Απλή επίκληση ύπαρξης προκατάληψης ή έλλειψης αμεροληψίας (bias) δεν είναι αρκετή για να επιτευχθεί η ακύρωση διοικητικής πράξης. Το βάρος της αποδείξεως, ενός τέτοιου ισχυρισμού, το φέρει εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη της προκατάληψης. 15

Η προκατάληψη πρέπει να αποδειχθεί με επαρκή βεβαιότητα είτε από γεγονότα που πηγάζουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα ή από άλλα γεγονότα που οδηγούν σε ασφαλές συμπέρασμα περί ύπαρξης μεροληψίας. Η ύπαρξη απλώς τεταμένων σχέσεων δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει δυσμενή προκατάληψη, που να θεωρηθεί ως λόγος ακύρωσης διοικητικής πράξης, και περιπλέον στοιχεία που δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής δεν μπορούν να τεθούν τώρα ενώπιον του Δικαστηρίου για στήριξη των ισχυρισμών αυτών. 20 25

Στην υπό εξέταση υπόθεση ο αιτητής δεν έδωσε οποιαδήποτε στοιχεία που να αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του. Σίγουρα το γεγονός ότι είναι Τουρκοκύπριος από μόνο του δεν στοιχειοθετεί ύπαρξη δυσμενούς προκατάληψης σε βάρος του. Το γεγονός ότι οι εμπιστευτικές του εκθέσεις για τα έτη 1985 και 1986 τον χαρακτηρίζουν "Καλό" και για τα έτη 1987-1988 και 1989 "Λίαν Καλό" κάθε άλλο παρά προκατάληψη αποδεικνύει. Οι εκθέσεις του αιτητή για το 1984 και το 1986 έχουν διαφοροποιηθεί από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό και παρουσιάζουν βελτίωση κατά 2/12 σε κάθε περίπτωση. Από την άλλη μεριά η έκθεση του ενδιαφερομένου μέρους για το 1984 έχει διαφοροποιηθεί από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό με βελτίωση κατά 1/12. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι 30 35 40

5 αυτή που προβλέπεται από τις σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις που περιέχονται στην Εγκύκλιο 491. Έγιναν με κόκκινο μελάνι, υπάρχει υπογραφή του Προσυπογράφοντα λειτουργού και ειδική αιτιολογία για την αλλαγή. Ορθά, επομένως, η Επιτροπή δεν τις αγνόησε.

10 5. Δυνάμει του Άρθρου 44(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Νόμος Αρ. 33 του 1967) (όπως τροποποιήθηκε), που ίσχυε κατά τον ουσιώδη, προς τις προαγωγές αυτές, χρόνο, "αι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς προαγωγήν αποφασίζονται βάσει της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας".

15 Η νομολογία έχει καθιερώσει ότι τα τρία κριτήρια πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους, να συνεκτιμούνται και συσταθμίζονται και εναπόκειται στο διορίζον όργανο, ανάλογα με τις συνθήκες κάθε περίπτωσης, ασκώντας ορθά τη διακριτική της εξουσία, προς το σκοπό της επιλογής του καλύτερου από τους υποψήφιους, να αποδώσει τέτοια βαρύτητα σ' αυτά όπως το
20 ίδιο κρίνει πρέπον, νοουμένου ότι το κριτήριο της αξίας παραμένει το πιο αποφασιστικό, και αν θα αποφασίσει ότι θα δώσει περισσότερη βαρύτητα σε άλλο κριτήριο από την αξία, τότε θα πρέπει να εξηγήσει γιατί η αξία δεν κρίθηκε
25 ως το πιο βαρύνον κριτήριο.

30 Οι εμπιστευτικές εκθέσεις λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους, αλλά δεν είναι λάθος να δίδεται περισσότερη βαρύτητα στις εκθέσεις των τελευταίων χρόνων.

35 Αλλά και οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι πολύ σημαντικό και ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων, μια και συνάδουν προς τα στοιχεία του φακέλου και δεν μπορεί να αγνοηθούν από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, χωρίς να δώσει ειδική αιτιολογία.

40 Η διακρίβωση της αρχαιότητας των δημοσίων υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 46 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 του Νόμου Αρ. 10 του 1983. Είναι δε νομολογημένο ότι η αρχαιότητα μπορεί να είναι ο αποφασιστικός παράγων, μόνο αν όλα τα άλλα κριτήρια είναι περίπου τα ίδια. Όταν όμως η προηγούμενη

αρχαιότητα είναι πολύ απομακρυσμένη δεν έχει οποιαδήποτε σημαντική βαρύτητα ή είναι μόνο ασήμαντου βάρους. Ο αιτητής μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αρχαιότητα λόγω ηλικίας. Αλλά αυτή η αρχαιότητα είναι ασήμαντου βάρους.

5

6. Οι επικρατούσες γενικά συνθήκες από το 1963, συμπεριλαμβανομένων και της, εκτός μερικών ασημάντων εξαιρέσεων, αποχώρησης των Τούρκων δημοσίων υπαλλήλων από τη Δημόσια Υπηρεσία της Δημοκρατίας, κατέστησαν τις διατάξεις του Άρθρου 123, και ειδικά της παραγράφου (1), ανενεργούς, γιατί εξέλειπε ο σκοπός για τον οποίο είχαν περιληφθεί στο Σύνταγμα.

10

7. Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή τους έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους και με βάση όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή, η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και ορθά άσκησε αυτή τη διακριτική της ευχέρεια.

15

20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Papapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61·

25

Frangoullides and Another v. P.S.C. (1985) 3 C.L.R. 1680·

Papaleontiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 211·

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 414·

30

Γεωργιάδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2819·

Philippou v. Republic, 4 R.S.C.C. 139·

35

Ηλία ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 568·

Δημοκρατία κ.ά. ν. Γιαλλουρίδης κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316·

Αριστείδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 588·

40

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437·

Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027·

45

Χρίστου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2111·

Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852.

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106.

5 *Republic v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217.*

HadjiGregoriou v. Republic (1975) 3 C.L.R. 477.

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74.

10 *Republic v. Koufettas (1985) 3 C.L.R. 1950.*

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480.

15 *Georghiou and Others v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 678.*

Προσφυγές.

20 Προσφυγές που προσβάλλουν την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη μόνιμη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α, Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, αντί των αιτητών.

25 Α. Γεωργίου, για τον αιτητή στην 699/90.

Αιμ. Λεμονάρης, για τον αιτητή, στην 704/90.

30 Λ. Κουρσουμπά (κα) Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την καθ' ου η αίτηση.

Ε. Ευσταθίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

35 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή τους αυτή οι αιτητές προσβάλλουν την προαγωγή του Χριστάκη Παπαγιάννη στη μόνιμη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α, Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, η οποία είναι θέση προαγωγής.

40

Για τους σκοπούς της διαδικασίας επιλογής συστάθηκε Τμηματική Επιτροπή στην οποία ο Πρόεδρος διαβίβασε την έκθεση, με την οποία συστήνονταν, κατά αλφαβητική σειρά, τέσσερις υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους

περιλαμβάνονταν τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, στη συνέχεια η Επιτροπή, εξετάζοντας την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, έκρινε ότι, δύο από τους συστηθέντες αυτούς δεν πληρούσαν όλα τα απαιτούμενα, από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, προσόντα και έτσι τους απέκλεισε. Έστειλε, δε, ξανά το θέμα στην Τμηματική Επιτροπή για να το επανεξετάσει και αιτιολογήσει επαρκώς τα πορίσματά της.

Στις 12 Οκτωβρίου 1989 διαβιάστηκε συμπληρωματική έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, η οποία σύστησε προς επιλογή, για προαγωγή στη θέση, τέσσερις υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν και πάλι τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος. Στο μεταξύ ο δικηγόρος του αιτητή, στην προσφυγή αρ. 704/90, έγραψε στην Επιτροπή και υπέδειξε όπως ο αιτητής αυτός, ο οποίος είναι μέλος της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας, δικαιούται σε προαγωγή για την υπό πλήρωση θέση, σύμφωνα με το Άρθρο 123 του Συντάγματος. Η Επιτροπή διαβίβασε την επιστολή του αιτητή αυτού για γνωμάτευση στο Γενικό Εισαγγελέα. Η Επιτροπή στη συνεδρία, της στις 19 Ιανουαρίου 1990, εξέτασε τη συμπληρωματική έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και, αφού έλαβε γνώση μεταξύ άλλων και της πιο πάνω επιστολής του δικηγόρου του αιτητή, αποφάσισε να εξετάσει το θέμα πλήρωσης της εν λόγω θέσης, αφού ληφθεί η γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα.

Το Άρθρο 123 του Συντάγματος προβλέπει:

"1. Η δημοσία υπηρεσία αποτελείται κατά εβδομήκοντα επί τοις εκατόν εξ Ελλήνων και κατά τριάκοντα επί τοις εκατόν εκ Τούρκων.

2. Η ποσοτική αυτή κατανομή εφαρμόζεται, καθ' ο μέτρον καθίσταται τούτο πρακτικώς δυνατόν, εξ άπαντας τους βαθμούς της ιεραρχίας εν τη δημοσία υπηρεσία.

3. Εις περιοχάς ή τοποθεσίας, ένθα εκατέρα κοινότης

5 αποτελεί πλειοψηφίαν προσεγγίζουσαν τα εκατόν επί τοις εκατόν, οι δημόσιοι υπάλληλοι οι τοποθετημένοι ή επιφορτισμένοι δι' υπηρεσίας εις τοιαύτας περιοχάς ή τοποθεσίας δέον να ανήκωσιν εις την εν λόγω κοινότητα."

10 Το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με επιστολή του, ημερομηνίας 20 Ιανουαρίου 1990, αναφέρθηκε στο αίτημα του δικηγόρου του αιτητή και συμβούλευσε ότι τούτο στερείται βασιμότητας, λόγω του
15 ότι οι πρόνοιες των Άρθρων 123, 124, 125, "μετά τα αντικειμενικά δεδομένα του 1964, κατέστησαν ανενεργείς". Προχώρησε η Εισαγγελία να αναφέρει στην επιστολή της, της 20 Ιανουαρίου 1990, "Παρά πέρα όμως
20 και αν ήθελε αγνοηθεί, η πιο πάνω θέση, το αίτημα του δικηγόρου του Τουρκοκύπριου Ιμπραχίμ Αζίζ, που ζητείται να στηριχθεί στο Άρθρο 123 του Συντάγματος, στερείται βασιμότητας, άμα λάβουμε υπόψη τα σημερινά πραγματικά δεδομένα του θέματος."

25 Στη συνεδρία της, της 7 Μαΐου 1990, η Επιτροπή επιλήφθηκε του θέματος της προαγωγής αυτής και, αφού άκουσε τη σύσταση του Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών και εξέτασε τον προσωπικό φάκελο
30 και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και αφού έλαβε, επίσης, υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τη σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των άλλων υποψηφίων, με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων, και τον επέλεξε σαν τον πιο κατάλληλο για προαγωγή στην πιο πάνω θέση.

35 Στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής, της συνεδρίας αυτής, αναφέρονται τα πιο κάτω:

40 "Σύμφωνα με την εν λόγω νομική συμβουλή, ' οι Συνταγματικές πρόνοιες των άρθρων 123, 124 και 125 μετά τα αντικειμενικά δεδομένα του 1964, κατέστησαν ανενεργείς' και επομένως 'το αίτημα του δικηγόρου του τουρκοκύπριου Ιμπραχίμ Αζίζ, που ζητείται να στηριχθεί στο άρθρο 123 του Συντάγματος, στερείται βασιμότητας, άμα λάβουμε υπόψη τα σημερινά πραγματικά δεδομένα του θέματος'.

Υστερα από τα πιο πάνω, η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα του Ιμπραχίμ Αζίζ να προαχθεί αυτός, κατά προτίμηση, έναντι των άλλων υποψηφίων. Η Επιτροπή σημείωσε, ωστόσο, ότι ο Αζίζ είναι ένας από τους υποψήφιους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή και, επομένως, θα κριθεί επί ίσοις όροις με όλους τους άλλους υποψηφίους. 5

Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών, κ. Κώστας Σεργίου, ο οποίος ενημερώθηκε για τις αποφάσεις που λήφθηκαν στην προηγούμενη συνεδρίαση της Επιτροπής, που εξεταζόταν το θέμα αναφορικά με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, καθώς και για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής και του υπενθυμίστηκε ότι θα πρέπει να λάβει υπόψη, επιπρόσθετα με τους υποψηφίους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, και τη Μαρία Ιωάννου, την οποία πρόσθεσε η ίδια η Επιτροπή στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων. 10
15
20

Ακολούθως, ο Διευθυντής ανέφερε ότι, με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, συστήνει αβίαστα το Χριστάκη Παπαγιάννη. 25

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. 30

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαστά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τη σύσταση του Διευθυντή. 35

Η Επιτροπή, με βάση τα ενωπίον της στοιχεία, έκρινε ότι το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας διαθέτουν οι Ιμπραχίμ Αζίζ και Χριστάκης Παπαγιάννης. 40

Όσον αφορά τον Ανδρέα Καρή, παρ' όλο που αυτός κατέχει μεταπτυχιακό τίτλο Μ.Σ.Σ., ωστόσο δεν είναι δυνατό να του λογιστεί το πλεονέκτημα, δεδομένου ότι απέκτησε τον τίτλο μετά τον ουσιώδη χρόνο."

5

Στη συνέχεια, στο πρακτικό παρατίθεται ένας συγκριτικός πίνακας των εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων και ενδεικτικά αναφέρεται σ' αυτές των πέντε τελευταίων ετών. Καταλήγει δε με τη λήψη της επίδικης 10 απόφασης στην οποία έχουμε ήδη αναφερθεί.

Ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 699/90 προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η Τμηματική Επιτροπή ενήργησε κατά παράβαση της αρχής της ισότητας, γιατί έκρινε ότι ο 15 υποψήφιος Π. Χαράλαμπος είχε το προσόν των "επιστημονικών δημοσιεύσεων", που απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, ενώ για τον αιτητή έκρινε ότι δεν το είχε και, επίσης, ότι η ερμηνεία του Σχεδίου δεν ήταν 20 εύλογη.

20

Η ερμηνεία και εφαρμογή ενός Σχεδίου Υπηρεσίας είναι έργο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, όταν πρόκειται για διορισμούς και προαγωγές από αυτή, και το 25 Δικαστήριο επεμβαίνει, μόνο αν η ερμηνεία και η εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν ήταν λογικά επιτρεπτή ή όταν το διορίζον όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας. (*Papapetrou v. The Republic*, 2 R.S.C.C. 61, *Frangoullides and Another v. P.S.C.* (1985) 3 C.L.R. 1680 (Ολομέλεια), *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211 (Ολομέλεια), 30 *Χαραλαμπίδη ν. Δημοκρατίας*, ΑΕ 878 η απόφαση δόθηκε στις 20 Ιουνίου 1991 (Ολομέλεια).

Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης απαιτεί 35 μεταξύ άλλων "Επιστημονικές δημοσιεύσεις". Η σχετική παράγραφος (2) προβλέπει:

"(2) Ευδόκιμος ερευνητική εργασία, επιστημονικάί 40 δημοσιεύσεις, οργανωτική και διοικητική ικανότητα, πρωτοβουλία, υπευθυνότητα και ευθυκρισία."

Η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια να ερμηνεύσει και εφαρμόσει το συγκεκριμένο Σχέδιο

Υπηρεσίας και αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν πληροί την απαίτηση για "επιστημονικές δημοσιεύσεις". Τούτο ήταν εύλογο, γιατί οι επιστημονικές δημοσιεύσεις, τις οποίες τώρα επικαλείται στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος του αιτητή, έγιναν το 1975, κατά τη διάρκεια των πτυχιακών του σπουδών, και αποτελούσαν μέρος της Πανεπιστημιακής εργασίας του αιτητή για απόκτηση του πρώτου Πανεπιστημιακού διπλώματος. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας θεωρώντας ότι αυτές δεν εμπίπτουν στις πρόνοιες της παραγράφου (2) του Σχεδίου Υπηρεσίας, που πρέπει να διαβαστεί ως σύνολο.

Το παράπονο του αιτητή ότι υπάρχει άνιση μεταχείριση σε σχέση με τον υποψήφιο Π. Χαραλάμπους, ο οποίος, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ενδιαφερόμενο μέρος γιατί δεν προήχθηκε, δεν ευσταθεί. Οι επιστημονικές μελέτες του Π. Χαραλάμπους ήταν εντελώς διαφορετικής φύσης. Δεν ήταν μέρος της εργασίας του για απόκτηση πρώτου Πανεπιστημιακού διπλώματος, αλλά έγιναν μετά από έρευνα κατά τη διάρκεια μεταπτυχιακών σπουδών και ήταν το πόρισμα της έρευνας αυτής. Υπάρχει επομένως εύλογη διαφοροποίηση.

Ο ισχυρισμός επομένως αυτός του αιτητή, ότι η εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας δεν ήταν εύλογη και ότι υπέστη άνιση μεταχείριση, δεν ευσταθεί.

Ένας άλλος σχετικός ισχυρισμός, που προβλήθηκε από μέρους του αιτητή αυτού, είναι ότι το θέμα της απαίτησης "επιστημονικών δημοσιεύσεων", του Σχεδίου Υπηρεσίας, καλύπτεται από την απόφαση στις υποθέσεις **Αιμίλιος Γεωργιάδης κ.α. ν. Της Δημοκρατίας** (Αρ. Πρ. 141/84 κ.α.) που δόθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1989. Θα πρέπει να υποδειχθεί ότι η πιο πάνω υπόθεση δεν αναφέρεται στο θέμα αυτό.

Ο αιτητής αυτός ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή δεν ερεύνησε η ίδια και/ή δεν αιτιολόγησε την απόφασή της αναφορικά με τη μη κατοχή, από τον αιτητή, των προσόντων που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Η απάντηση στον ισχυρισμό αυτό υπάρχει στα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής της 25 Σεπτεμβρίου 1989

- (Παράρτημα 5), στην επιστολή του δικηγόρου του αιτητή ημερομ. 6 Νοεμβρίου 1989 (Παράρτημα 8) και τα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής, ημερομ. 19 Ιανουαρίου 1990 (Παράρτημα 9). Είναι σαφές ότι η
- 5 Επιτροπή προέβηκε η ίδια στη δέουσα έρευνα του θέματος τούτου και, από όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω, η απόφασή της ήταν εύλογη και πλήρως αιτιολογημένη. Ορθά, δε, αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν πληρούσε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Υπάλληλος, δε, που δεν κατέχει τα
- 10 προσόντα, που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, δεν έχει άμεσο, ενεστώς, έννομο συμφέρον να προσβάλει την προαγωγή. (Βλέπε, *Philippou v. The Republic*, 4 R.S.C.C. 139, 140, *Ηλία ν. Δημοκρατίας* Α.Ε. 590 ημερομ. 14 Μαρτίου 1989, *Δημοκρατία κ.ά ν.*
- 15 *Γιαλλουριδής κ.ά* (Α.Ε. 868, 869) ημερομ. 13 Δεκεμβρίου 1990 και *Αριστειδής ν. Δημοκρατίας* (Α.Ε. 848) ημερομ. 6 Νοεμβρίου 1991).

Σαν αποτέλεσμα η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει και δεν

20 είναι απαραίτητη, όπως έχει νομολογηθεί, η εξέταση των υπολοίπων λόγων επί της ουσίας.

Αναφορικά με την προσφυγή αρ. 704/90, ο πρώτος ισχυρισμός του αιτητή σ' αυτήν είναι ότι, οι εμπιστευτικές

25 του εκθέσεις είναι προκατειλημμένες (biased) λόγω της εθνικής καταγωγής του.

Βέβαια απλή επίκληση ύπαρξης προκατάληψης ή έλλειψης αμεροληψίας (bias) δεν είναι αρκετή για να

30 επιτευχθεί η ακύρωση διοικητικής πράξης. Το βάρος της αποδείξεως ενός τέτοιου ισχυρισμού το φέρει εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη της προκατάληψης.

Η προκατάληψη πρέπει να αποδειχθεί με επαρκή

35 βεβαιότητα, είτε από γεγονότα που πηγάζουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα ή από άλλα γεγονότα που οδηγούν σε ασφαλές συμπέρασμα περί ύπαρξης μεροληψίας. Η ύπαρξη, απλώς, τεταμένων σχέσεων δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει δυσμενή προκατάληψη,

40 που να θεωρηθεί ως λόγος ακύρωσης διοικητικής πράξης, και περιτλέον στοιχεία που δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής δεν μπορούν να τεθούν τώρα ενώπιον του Δικαστηρίου για στήριξη των ισχυρισμών αυτών. (Βλέπε,

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437, 451, 452 (Ολομέλεια), **Kontemeniotis v. C.B.C.** (1982) 3 C.L.R. 1027, 1034-1035 (Ολομέλεια) και προσφυγή αρ. 633/87 κ.ά, **Γιαννούλα Τάκη Χρίστου κ.ά ν. Της Δημοκρατίας**, η απόφαση δόθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 1989).

5

Στην υπό εξέταση υπόθεση ο αιτητής δεν έδωσε οποιαδήποτε στοιχεία που να αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του. Σίγουρα το γεγονός ότι είναι Τουρκοκύπριος από μόνο του δεν στοιχειοθετεί ύπαρξη 10
δυσμενούς προκατάληψης σε βάρος του. Το γεγονός, ότι οι εμπιστευτικές του εκθέσεις για τα έτη 1985 και 1986 τον χαρακτηρίζουν "Καλό" και για τα έτη 1987-1988 και 1989 "Λίαν Καλό", κάθε άλλο παρά προκατάληψη αποδεικνύει. 15
Οι εκθέσεις του αιτητή για το 1984 και το 1986 έχουν διαφοροποιηθεί από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό και παρουσιάζουν βελτίωση κατά 2/12 σε κάθε περίπτωση. Από την άλλη μεριά η έκθεση του ενδιαφερομένου μέρους για το 1984 έχει διαφοροποιηθεί από τον 20
Προσυπογράφοντα Λειτουργό με βελτίωση κατά 1/12. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι αυτή που προβλέπεται από τις σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις, που περιέχονται στην Εγκύκλιο 491. Έγιναν με κόκκινο μελάνι, υπάρχει υπογραφή του Προσυπογράφοντα 25
λειτουργού και ειδική αιτιολογία για την αλλαγή. Ορθά, επομένως, η Επιτροπή δεν τις αγνόησε.

Ο δεύτερος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι αγνοήθηκε η ισχυριζόμενη μακρότερη πείρα του, γιατί αυτός 30
προσλήφθηκε σε ημερήσια βάση από το 1973.

Δυνάμει του άρθρου 44(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Νόμος αρ. 33 του 1967) (όπως τροποποιήθηκε), που ίσχυε κατά τον ουσιώδη, προς 35
τις προαγωγές αυτές, χρόνο, "αι διεκδικήσεις των υπαλλήλων προς προαγωγήν αποφασίζονται βάσει της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας".

Η νομολογία έχει καθιερώσει ότι τα τρία κριτήρια 40
πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους, να συνεκτιμούνται και συσταθμίζονται και εναπόκειται στο διορίζον όργανο, ανάλογα με τις συνθήκες κάθε περίπτωσης, ασκώντας ορθά τη διακριτική της εξουσία

- προς το σκοπό της επιλογής του καλύτερου από τους υποψηφίους, να αποδώσει τέτοια βαρύτητα σ' αυτά, όπως το ίδιο κρίνει πρέπον, νοουμένου ότι το κριτήριο της αξίας παραμένει το πιο αποφασιστικό και αν θα
- 5 αποφασίσει ότι θα δώσει περισσότερη βαρύτητα σε άλλο κριτήριο από την αξία, τότε θα πρέπει να εξηγήσει γιατί η αξία δεν κρίθηκε ως το πιο βαρύνον κριτήριο. (Βλέπε, **Republic v. Zachariades** (1986) 3 C.L.R. 852, 856 (Ολομέλεια), **Republic v. Haris** (1985) 3 C.L.R. 106 (Ολομέλεια), **Republic v. Roussos** (1987) 3 C.L.R. 1217, 1221, 1223 (Ολομέλεια)).

Το άρθρο 44(3) του Νόμου αρ. 33 του 1967 προνοεί:

- 15 "(3) Κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπ' όψιν τας περί των υποψηφίων ετησίας εμπιστευτικές εκθέσεις και τας επί τούτω συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος, εν τω οποίω η κενή θέσις."

20

- Οι εμπιστευτικές εκθέσεις λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους, αλλά δεν είναι λάθος να δίδεται περισσότερη βαρύτητα στις εκθέσεις των τελευταίων χρόνων. (Βλέπε **HadjiGregoriou v. Republic** (1975) 3 C.L.R. 477 (Ολομέλεια) και **Odysseas Georghiou v. Republic** (1976) 3 C.L.R. 74 (Ολομέλεια)).

- Αλλά και οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι πολύ σημαντικό και ανεξάρτητο στοιχείο
- 30 προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων, μια και συνάδουν προς τα στοιχεία του φακέλου και δεν μπορεί να αγνοηθούν οι τέτοιες συστάσεις από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, χωρίς να δώσει ειδική αιτιολογία. (Βλέπε, **Republic v. Koufettas** (1985) 3 C.L.R. 1950
- 35 (Ολομέλεια) και **Georghiou v. Republic** (ανωτέρω)).

- Η διακρίβωση της αρχαιότητας των δημοσίων υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 46, του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως αυτός
- 40 τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Νόμου αρ. 10 του 1983. Είναι δε νομολογημένο ότι η αρχαιότητα μπορεί να είναι ο αποφασιστικός παράγων, μόνο αν όλα τα άλλα κριτήρια είναι περίπου τα ίδια. **Partellides v. Republic** (1969) 3

C.L.R. 480 (Ολομέλεια). Όταν όμως η προηγούμενη αρχαιότητα είναι πολύ απομακρυσμένη δεν έχει οποιαδήποτε σημαντική βαρύτητα ή είναι μόνο ασήμαντου βάρους. (*Georghiou v. The Republic* (Αρ. Προσφ. 36/86, κ.α., η απόφαση δόθηκε στις 30 Μαρτίου 1988, Ολομέλεια). 5

Στην υπό εξέταση υπόθεση το ενδιαφερόμενο μέρος έχει "Εξαιρέτος" τα τελευταία 3 χρόνια και "Λίαν Καλός" τα προηγούμενα, ενώ ο αιτητής έχει "Λίαν Καλός" τα τελευταία 3 χρόνια, και "Καλός" τα προηγούμενα. Το ενδιαφερόμενο μέρος έχει τη σύσταση του Διευθυντή, όχι όμως ο αιτητής. Το πλεονέκτημα το έχουν και οι δύο. 10

Ως προς την αρχαιότητα, διορίστηκαν και οι δύο στην προηγούμενη θέση, που ήταν και ο πρώτος τους διορισμός, την ίδια ημερομηνία, δηλαδή στις 20 Ιανουαρίου 1978. Ο αιτητής μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αρχαιότητα λόγω ηλικίας. Αλλά αυτή η αρχαιότητα είναι ασήμαντου βάρους. 15
20

Όσον αφορά τα προσόντα, μπορεί να λεχθεί ότι έχουν και οι δύο περισσότερα από τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας. 25

Η "πείρα" την οποία επικαλείται ο αιτητής, λόγω προηγούμενης πρόσληψης σε ημερήσια βάση, δεν μπορεί να έχει σημαντική βαρύτητα. Ήταν δε ένα στοιχείο που ήταν ενώπιον της Επιτροπής. 30

Η Επιτροπή ενήργησε με βάση τη γνωμάτευση της Εισαγγελίας να απορρίψει το αίτημα του Ιμπραχίμ Αζίζ να προαχθεί και αυτός, κατά προτίμηση, έναντι των άλλων υποψηφίων. Η Επιτροπή σημείωσε, ωστόσο, ότι ο Αζίζ είναι ένας από τους υποψήφιους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή και επομένως θα κριθεί επί ίσοις όροις με όλους τους άλλους υποψήφιους. 35

Ο τελευταίος ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή είναι ότι ο αιτητής έπρεπε να προτιμηθεί για διορισμό στην επίδικη θέση, δυνάμει του Άρθρου 123 του Συντάγματος, σαν ο μόνος τουρκοκύπριος υποψήφιος. 40

Το θέμα απασχόλησε την Επιτροπή και, αφού μελετήθηκε μαζί με τη γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας στη συνεδρία της, στις 7 Μαΐου 1990, απορρίφθηκε.

5

Οι επικρατούσες γενικά συνθήκες από το 1963 συμπεριλαμβανομένων και της, εκτός μερικών ασημάντων εξαιρέσεων, αποχώρησης των Τούρκων δημοσίων υπαλλήλων από τη Δημόσια Υπηρεσία της Δημοκρατίας, 10 κατέστησαν τις διατάξεις του άρθρου 123, και ειδικά της παραγράφου (1), ανενεργούς, γιατί εξέλειπε ο σκοπός για τον οποίο είχαν περιληφθεί στο Σύνταγμα. Για τους λόγους αυτούς, ο νομικός αυτός λόγος δεν μπορεί να επιτύχει.

15

Με όλα τα πιο πάνω κατά νου, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή από μέρους τους έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους και, με βάση όλα τα στοιχεία που 20 είχε ενώπιόν της η Επιτροπή, η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και ορθά άσκησε αυτή τη διακριτική της ευχέρεια.

Σαν αποτέλεσμα οι προσφυγές αποτυγχάνουν και 25 απορρίπτονται. Επικυρώνεται η επίδικη απόφαση. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.